

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΚΙ'

ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΑ

ΚΒ'

Ο ΚΟΛΟΣΣΟΣ

Πρό του πολέμου, κατά το 1895, μία ομάδα νέων Πειραιωτών, που έφλεγοντο από τον ποθον να δημιουργήσουν και πού να υπόσχεται μίαν γενικωτεραν πρόδοον εις την άγκυπητήν των πόλιν, ίδρυσαν ένα συλλογον με τον τιτλον «Γιεραϊκός Σύνδεσμος». Εις αυτόν εδόθη από την άρχην ή πνοή μιās πολυοχιδουδς δρασεως με τμήματα φιλολογικόν, γυμναστικόν, ωδικόν και κατωρθωθη από των πρώτων βηματων του να εμπνευσθη γενικώς ή πεποιθησις ότι αυτό το σωματειον με αυτούς τους ιδρυτάς, υπόσχετα, δια τήν Πειραιά και τι άνωτερον του συνήθους.

Ο Σταυρος Φιλιππίδης, ο ήδη Μητροπολίτης Θηβών και Λεβαδειάς Συνέσιος, ο Πιέτρος Αλεξάκης, ο Η. Ιεναρέλης, ο Δρεπανιώτης, ο Ντουσκος, και ύστερον από αυτούς, ο Δ. Πολιτάκης, ο Μ. Ρινόπουλος, ο Δευκ. Ρεδιάδης, ο Στράτος Σταθάτος, ο Μ. Μανωλικίδης, και άλλοι, που δέν ήμπορώ να έχω τα όνόματά των πρόχειρα εις την μνήμην μου, έσημείωσαν θήματα θετικής πορείας, που έπροκαλεσαν την γενικην έπιδοκιμασίαν και που έσταμάτησαν κάθε εκδήλωσιν της κακογλωσσιās που ήταν πολύ συνηθισμένη τότε εις την Πειραιϊκήν κοινωνίαν.

Ίδρύθησαν κατά πρώτον αι νυκτεριναί σχολαι που έλειτούργουν με διδασκάλους αυτούς τους ιδρυτάς των και άλλους έκ της δημοσίας ύπηρεσίας, μεταξύ των οποίων διεκρινετο δια τον ένθουσιασμόν του ο Ίω. Θεοχάρης. Το έργον των διεκόπη κατά το 1897 και επανελήφθη το 1898 δια να προοδεύση πλέον άπρόσκοπτον και φθάση εις το ση-

δρόμο γελοῦσαν και με νόμιζαν τρελλό. Το ίδιο κ' οί σύντροφοί μου. Δέν ήξεραν πώς διάβολο είχα χοντρήνει τόσο πολύ! Μά εγώ έτρεμα από το φόβο μου μη με ανακαλύψουν οί δικοί μου. Και δέν ήσύχασα παρά μόνον όταν ξεκίνησε το τραίνο.

Στην Κυπαρισσία όμως, κατόπιν έντολης του διευθυντου της Αστυνομίας και φίλου του πατέρα μου κ. Κοκκαλά, ήρθαν να με συλλάβουν δύο χωροφύλακες. Μά ήμουν πειά ήλικος και δέν μπορούσαν τίποτε να κάνουν. "Ετοι μ' έφφησαν να συνεχίσω το ταξίδι μου, που κόντεψε να μου «μαυρίση το μάτι» από την πείνα!

Όταν γύρισα επαιξα στο θίασο Κυβέλης, στην «Ελευθέρα Σκηνή», στο θίασο της Μαρίκας, στού Πρινέα, πήγα στην Αίγυπτο και γύρισα μ' έρανο των ήθοποιών, προσελήφθην στο θίασο Μυράτ, επαιξα με την Χαντά και παρέμεινα από τότε στο μουσικό θέατρο.

Ο κ. Φ. Αργυρόπουλος οφείλει την έπιτυχία του στις συμβουλές του γνωστου καλλιτέχνου μας και θιασάρχη κ. Μηλιάδη, καθώς επίσης και στην κ. Μαντινειου, που τον βοήθησε να υποδυθη μ' εξααιρετική έπιτυχία τον «Τζανέττο». Τώρα άνήκει κι' αυτός στην «Οπερέττα των Αθηνών».

Θ. ΔΡΑΚΟΣ

ΣΤΟ ΑΛΛΟ ΦΥΛΛΟ: Η συνέχεια.

ΤΟΥ Κ. ΑΓΓΕΛΟΥ ΚΟΣΜΗ

μερινόν σημείον. Κοντά εις τās νυκτερινας σχολάς αυτάς ίδρυσε τās σχολάς των μηχανικών, από τās όποιας εξέρχονται διπλωματοϋχοι μηχανικοί υπέροχοι.

Ο «Πειραιϊκός Σύνδεσμος» έπήρε πειά το δρόμο του. Με πρόεδρον τον άλησμόνητον Ν. Φίλωνα, άφου έθεμελίωσε άσφαλώς τās σχολάς αυτάς, ίδρυσε και το Γυμναστήριον εις τον χώρον του αρχαίου θεάτρου και του όποιου τα έγκαίνια εκήρυξε με την τελευταίαν πνοήν του ο Φίλων. Το Γυμναστήριον τουτο λειτουργεί εύδοκιμώτατα από του 1902 και έχει αναδείξει άθλητάς, που τιμούν και έαυτούς και τον Σύνδεσμον και τον Πειραιά. Τον Φίλωνα διεδέχθη ως πρόεδρος επί μακρόν ο Γ. Σημίτης, ο όποιος με συνεργάτας εκλεκτούς συνετέλεσεν εις το να προχωρήση προς εύρυτεραν δράσιν το Σωματειον τουτο. Λειτουργεί τώρα το Ώδειόν του, και έχουν αναγνωρισθη αι σχολαι του υπό του Κράτους, ως έπισημαι. Και οί διάδοχοι τούτων εις την διοίκησιν του Συνδέσμου, έν οίς τελευταίος ο Δευκαλ. Ρεδιάδης, με την ψυχήν των ζυμωμένην εις την άγαπην του έργου των, δέν ύπέτησαν, δια να μην ειπω ότι υπερέβαλον, από τους προκατόχους των.

Η έτησια λογοδοσία του με τās έξετάσεις των μαθητών των νυκτερινών σχολών, με την άπονομήν των βραβείων και εις τους άπόρους μαθητάς όσον και εις τους μαθητάς της σχολής των μηχανικών, που την παρακολουθει το Κράτος μαζί με όλόκληρον την έλληνικήν κοινωνίαν, αποτελούν την έπίσημον έπιβράβευσιν των προσπαθειών που καταβάλλονται δια την πρόδοον αυτού του Σωματείου.

Αί έτήσια έξετάσεις του Ώδειου και αι συναυλιαί που δίδονται υπ' αυτού, έχουν προκαλέσει την γενικην έπικρότησιν δια το συντελούμενον εις αυτό μέγα πραγματικώς έργον.

Οί θρίαμβοι των άθλητών των προπονουμένων εις το Γυμναστήριον του Πειραιϊκου Συνδέσμου και εις τους πανελληνίους και εις τους διεθνείς άγώνας, τιμούν και το σωματειον και τον Πειραιά.

Το άπέριττον και έπιβλητικόν μέγαρον του Πειραιϊκου Συνδέσμου, το όποιον κοσμεί την όδον Καραϊσκου και Έμμ. Ρέπουλη, αποτελεί ένα τηλαυγή φάρον φωτός και δράσεως, που τιμά τους ιδρυτάς του, που προκαλεί όλόθερμα τα συγχαρητήρια προς τους εργαζομένους έν αυτώ, που τιμά τον Πειραιά.

Όποιος θέλει ν' άποδώση με βαθείαν συναίσθησιν τον τίτλον της ειλικρινούς αναγνωρίσεως δια το συλλογικόν έργον του Πειραιϊκός, υπό την έποψιν της πνευματικής του προαγωγής, οφείλει ν' άποκαλυφθη με σεβασμόν και με θαυμασμόν πρό του Πειραιϊκου Συνδέσμου.

Άπεκαλύφθη πρό του έργου τούτου ή Πολιτεία, άποκαλύπτονται όλοι όσοι παρακολουθούν το έργον του το πολυοχιδές, τιμούν τους ιδρυτάς του και τους συνεχιστάς του έργου των όλοι όσοι τους έγνώρισαν από κοντά.

Έχουν καθήκον να πράττουν το ίδιο και οί σύγχρονοι και οί έπιγιγνώμενοι.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α. ΚΟΣΜΗΣ